

מסטרעטין לא כתבו פ"נ כלל רק באו לשם הזכרה. ב. תמוה לי קצת למה לא ענה הרה"ק מבעלזא ג"כ פשט זו של מי שיש לו חולה בתוך ביתו וכו'. ג. המקרה של הרבי מסטרעטין קרה כמה שנים אחר הסיפור של השר שלום מבעלזא זי"ע, המקרה של השר שלום היה בשנת תקצ"ז והרבי מסטרעטין הוכתר לאדמו"ר רק בשנת תר"ד. ושמא בדרך אפשר י"ל שהוא בהא תליא, דהנה אחר המקרה שהיה אצל השר שלום ראה מהרש"ק שאצל האדמו"ר"ס אין הפקירות לבוא מתי שרוצים ולחלל את הש"ק ומן הסתם רצה לראות כאן ג"כ מה יהיה התוצאה והופתע עם ישוב באופן אחר, כ"ז י"ל בדרך אפשר.

הנה לא באתי רק להעיר כדי להגדיל תורה ולהאדירה וחפץ ה' בידכם יצליח להפיץ תורת החסידות ביתר שאת וביתר עוד ולקרב הגאולה וכמו שכתב הבעש"ט הק' זי"ע במכתבו הידוע לגיסו הרה"ק ר' גרשון מקיטוב זי"ע וזנכה עוד שנה זו לבניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל בב"א.

כ"ד הכו"ח לכבוד הקובץ הנכבד

יצחק הכהן מאשקאוויטש

ברוקלין נ.י. יצ"ו

בס"ד. לכבוד מערכת הקובץ הנפלא 'עץ חיים' [ע"ש זקננו הגה"ק מצאנו זי"ע].

בענין זמן תפילת מנחה

ראיתי בקובץ ז' בענין זמן תפילת מנחה, ואמרתי להעלות על הכתב אשר שמעתי בענין זה, ואקוה שיהא להקוראים קורת רוח מזה.

א [שמעתי מהרב החסיד המפורסם רבי אהרן ברוך ענגדלענדער ז"ל שבבעלזא היו מתפללים מנחה בין 69 ל-72 מינוט אחר השקיעה, וסיפר שפ"א הראה הרה"ק מהר"ש מבעלזא ז"ל לחסיד א' קטע א' בס' מלא הרועים שבו כתוב 'שצריכים להתפלל תפלת מנחה במאוחר', ואח"כ החסיד לא היה יכול למצוא קטע זה במלא הרועים.

בשבת עבור החולים וגופא דעובדא שהיה אצל אא"ז השר שלום מבעלזא זי"ע כששבת שבתו בבראד בשנת תקצ"ז ובעיצומו של יום הש"ק הגיע שליח מזלאטשוב עם פ"נ להזכיר חולה ודבר זה היה עפ"י הוראת אחד מדייני העיר ורבה של בראד הגאון ר' שלמה קלוגער זצ"ל חרה לו על החילול שבת וכתב מכתב חריף לזלאטשוב ובסופו של דבר החולה נתרפא. וברצוני להעיר לכם שכע"ז קרה אצל זקני האדמו"ר ר' אברהם מסטרעטין זי"ע וגופא דעובדא מובא בספה"ק דגל מחנה יהודה ז"ל:

פעם אחת היה איש אחד מבראד חולה ושלח אצלו [להרה"ק מסטרעטין] שליח מיוחד בשבת לבקש רחמים על החולה וכאשר הגיע הדבר הזה להרב הגאון דשם [מהרש"ק זצ"ל] היטב חרה לו על הדבר הזה לחלל שבת. ואחר איזה שבועות בא הרה"ק הנ"ל [מסטרעטין] לבראד על ש"ק והלך בשבת על קידוש להרב המגיד דשם. אז היתה שעת הכושר ושאל הרב המגיד איך שהחסידים שלו היו מחללים השבת כי אינו יודע שום היתר לחלל שבת לשלוח שליח בשבת חוץ לתחום. השיב לו הרה"ק הנ"ל הלא הוא גמרא מפורשת שמותר לשלוח שליח בשבת לחכם לבקש רחמים. השיב הרב המגיד ואמר אני איני זוכר הגמרא הזאת. אמר לו הרה"ק הנ"ל אמרינן בגמרא (בי"ב קטז.) מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים. והנה מבואר בשו"ע (א"ח ס"י שכתב סעי' י') כי באם רופא מומחה נותן רפואה לחולה מסוכן מותר לחלל שבת. ובאמת מנין אנו יודעים שהרופא ביכלתו לרפאות. הוא מבואר בגמרא (ברכות ט.) ורפא ירפא מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות. ועתה הלא הדברים ק"ו בכאן לענין הרופא כתבו חז"ל שניתן רשות ולא חובה פסקינן בשו"ע שמותר לחלל שבת אבל אצל החכם אמרינן בגמרא בפירוש ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים שהוא לשון חוב בוודאי מותר לחלל שבת לענין זה לילך לחכם שיבקש עליו רחמים. והרה"ג המגיד הודה לדבריו ונתן לו תשובות חן ושיבח את הדבר. עכ"ל בספה"ק דגל מחנה יהודה.

וברצוני להעיר כמה נקודות א. שמא בסיפור זה שקרה עם הרבי